

Ordføreren: Det under Nr. 1 stillede Endringsforslag behøver ikke nogen nærmere Motivering; det følger umiddelbart af den Situation, hvori vi for Tiden befinde os. Ved Endringsforslaget under Nr. 6, der er stillet af en deel af Udvalgets Medlemmer, skal jeg derimod opholde mig et Øieblik. De ærede Medlemmer ville see, at det angaaer Over- skoledirecteurposten, men skjøndt der ikke i Udvalget har været nogen Tvivl om, at denne Post ikke i Fremtiden burde vedligeholdes, naar den engang bliver ledig, har dog en deel af Udvalgets Medlemmer ikke troet at kunne tilraade den Forandring, som den anden Deel af Medlemmerne har ønsket, nemlig, at det Forbehold, der nu findes, og som lyder saaledes: „Ved Vacance ophører dette Beløb at udbetales som fast Gage“, skulde forandres til: „hvisfalder ved Vacance“. Som nielbt, er der ikke nogen egentlig Realitetsuoverensstemmelse tilstede mellem Udvalgets Medlemmer, men ifølge dette Endringsforslags Historie har, som sagt, en deel af disse troet, at det vilde være baade unyttigt og ufornuødent at forandre det Forbehold, som engang er taget. Vi have anseet det for unyttigt, fordi Regjeringen ikke i Tilfælde af indtrædende Vacance endelig kan besætte dette Embede, uden at det een Gang har passeret Rigsgaen gennem Finantsloven, thi i Finantsloven for 61—62 blev der taget det almindelige Forbehold, som aldrig senere er gaaet tabt, at Embedsstillinger, der ikke ere støttede paa udtryffeligt Lov, ikke maae fast besættes, forinden de have passeret Finantsloven een Gang. Der kan altsaa for saa vidt ikke være nogen Fare for, at Regjeringen i Tilfælde af Vacance skulde kunne fastslaae dette Embede; men vi have derhos meent, at Forandringen ligesrem var skadelig, idet vi efter Sagens Historie maatte antage det for givet, at den vilde møde en bestemt Modstand i det andet Thing. Et lignende Forslag har nemlig tidligere været optaget her, hvilket dengang var Grunden til, at vi fik Finantsloven tilbage fra det

andet Thing, og vi maatte da i Overensstemmelse med Landstingets Ønske forandre dette Forbehold til, hvad der nu staaer. Naar der ingen Fare er ved, hvad der staaer, og man ved at gjøre en Forandring deri, udsætter sig for Strid med Landstinget, har en deel af Udvalgets Medlemmer antaget det for urigtigt paany at optage denne Strid. — Det væsentligste Forslag, der foreligger under denne Afdeling, angaaer det kongelige Theater og Capel. Under Nr. 8 er der kun tilføjet et efter Ministerens Begjæring stillet Forslag om at afhjælpe en Mangel, som ved Lovudkastets Affattelse har indtræffet sig, og Forslaget gaaer kun ud paa at bringe Lovudkastet i Overensstemmelse med den Form, denne Post tidligere har havt. Derimod er det under Nr. 9 af Udvalgets Fleertal stillede Forslag af en mere gennemgribende Betydning, og jeg skal derfor tillade mig nærmere at opholde mig derved. Det er en bekjendt Sag, at Theatret i mange Aar har arbejdet med en stærk Underbalance; det er saa bekjendt, at det vilde være triivielt at om-tale det videre, men mindre bekjendt er maa-fee den Maade, hvorpaa man hidtil har søgt at hjælpe sig, idet man nemlig har gjort Saan hos Sorø Akademi, og disse Saan ere ved sidste Finantsaars Slutning stegne til en Høide af 43,000 Rd. Det er jo aabenbart, at naar en Bestyrelse eller en Kirke- og Undervilningsminister paa den Maade kan hjælpe sig ud af den Underbalance, der kommer frem, vil Bevillingen af de 50,000 Rd. med Tillæg for Sædomskrivning være temmelig illusorisk, og det er navnlig denne Side ved Sagen, hvormod Endringsforslaget under Nr. 9 er rettet. Man erkjender imidlertid villigt, at det har sine store Vanskeligheder at bestyre et saadant Etablissement som Theatret, naar man er begrændset til visse Summer, og ligeledes, at den nærværende Underbalance ikke skyldes den nuværende Bestyrelse eller den nærmest foregaaende, men at den idetmindste tildeels er en Arv, som de have modtaget fra tidligere Bestyrelser. Vor nærværende finantsielle Stillings har naturlig-